

Geweld De opkomst van de straatmeid

Nog harder dan jongens

Meiden worden **agressiever**, organiseren zich soms in groepen. Ze doen mee aan de keiharde **straatcultuur**, overtreffen de jongens soms.

Remco Tomesen

*You don't wanna get smacked right quick
With an upper cut like this
I don't give a fuck if you don't like this*
Missy Elliot

**Amstelveen, metro 51
Ooggetuige**

Ze schreeuwden, ze spugden, ze krijsten. Eerst waren de Marokkaanse meiden *random* aan het ziekje, ge-woon wat passagiers aan het bekeken met dropjes. Toen kregen de drie meiden - 16/17 jaar - een wat oudere Nederlandse man in het vizier. 'Rot op met je burberryshawl', schreeuwden ze tegen 'm. Herbert Raat, toevallig ook raadslid voor de VVD in Amstelveen, zag het gebeuren en sprak een van de meiden aan. 'Ik zei, nu is het afgelopen, kan het niet wat normaler, ga zitten, of ga uit die metro'. Meteen was Raat het doelwit van de meiden. Een liep naar hem toe wilde Raat een tik verkopen. De meiden duwden hem, Raat duwde terug. Ze scholden hem uit: vuile dit, vuile dat. Raat merkte dat hij, de man die normaal alles pratend oploste, opeens aan het vechten was. Toen de meiden de metro uitliepen, namen ze afscheid met een paar klodders spuug richting Raat.

Kijk naar de cijfers over jeugdcriminaliteit, en het incident in de metro past perfect in de trend: meisjes zijn bezig met een inhaalslag op jongens als het gaat om geweld, om criminaliteit. Steeds meer meisjes, steeds meer jonge vrouwen, komen in contact met politie, is een van de belangrijkste conclusies van een rapport over jeugdcriminaliteit, dat het WODC vorige week uitbracht. Tegelijkertijd stijgt het aantal jongens dat in contact komt met justitie veel minder snel. Tussen 2002 en 1 januari 2008 (de laatste meting, volgens de gepubliceerde, de justitiecijfers lopen altijd een paar jaar 'achter') steeg het aantal meiden tussen de 12 en 17 jaar dat in contact kwam met de politie met 50 procent. Een lijn die doorziet, blijkt uit woorden van mensen die de meiden volgen.

Meiden worden harder', zegt Raoul White, die vanuit het jongerenwerk zit hoe het met de meiden gaat in Amsterdam Bijlmer. Hij heeft ze zien veranderen, de laatste drie jaar. En hij ziet de opkomst van meidengroepen, zoals de Holendrecht-

groep. 'We zijn nu in kaart aan het brengen hoeveel groepen er precies zijn', zegt White, die afdelingsmanager Amsterdam-Zuidoost is bij Spirit, een organisatie voor jeugd en opvoedhulp. Of de meidengroepen net zo crimineel, net zo onverbiddelijk hard, zijn als de jongensgroepen, durft hij nog niet te zeggen. 'Maar het zijn wel stoere meiden, dat zeker', zegt hij eufemistisch.

Ja, meiden zijn agressiever geworden, zegt ook Hans Kaldenbach, die trainingen geeft over straatcultuur aan leraren, politietaganten en hulpverleners. Agressief op een andere manier dan jongens, dat wel, zegt hij. Bij jongens richt woede zich vaak op 'dingen'. Ze trappen tegen een bushokje, een winkelruit, rukken voorwerpen los. Als meiden door het lint gaan, richten ze zich volgens Kaldenbach juist meer op mensen. 'Het is leuk dat meiden mensgericht zijn dan jongens, maar in dit geval is dat een aardig nadeel'.

Meiden hebben een andere stijl dan jongens, zegt de trainer. Jongens vechten, of dreigen met vechten, meiden gillen, schreeuwen vooral. Soms, zegt Kaldenbach, laten meiden hun nagels extra lang groeien, om het gezicht van mooie tegenstandsters 'afte schrapen'. 'Die lange nagels, dat zijn bijna geweldswapen'. Hij zag ze, die nagels, bij meiden op een school, waarvan de directie Kaldenbach had ingeschakeld om een oplossing te bedenken voor het lange-nagel-probleem.

Meiden laten nagels lang groeien om het gezicht van hun mooie tegenstanders afte schrapen.'

Er zijn meer jongen-meisje stijlverschillen, ziet de trainer. Meiden kroepen agressie en woede vaker op dan jongens. Kaldenbach: 'Maar als ze dan door het lint gaan, zijn ze niet meer te stoppen'.

Meiden gebruiken ook het wapen van de intimidatie, de valse beschuldiging. Vooral oudere mannen moeten er voor uitkijken. 'Als je een man bent en twee vechtende meiden uit elkaar haalt, zorg dan dat er een tweede man bij is. Als getuige. Anders zeggen de meiden misschien dat je ze bij de borsten hebt gegrepen'. Nee, dat is niet iets uitzonderlijks, zegt Kaldenbach, hij heeft het verhaal vaak gehoord.

**Rotterdam, Korte Hoogstraat
Observatie**

Jongen met bonkraagje van rond de 16 schopt met een halve karatetrap een 12-jarige jongen met bril onderuit. Het briljongetje valt hard op straat, de bonkraag loopt verder, om met getuich te worden ontvangen door drie meiden. Bonkraag doet zijn trap nog een keer na, de meiden lachen, zijn blij.

In aanwezigheid van jongens stimuleren meiden vaak geweld, een gevecht, zegt Kaldenbach. 'Dit soort meiden van de straat, de straatcultuurmeiden, willen heftige jongens'. Als een jongen zich een beetje agressief gedraagt tegen een 'normale burger', is een straatmeid al snel ingepalmd, volgens hem. Geld, macht, een dure auto, daar willen meiden mee pronken.

Straatcultuur is iets van allochtonen én autochtonen, zegt Frank van Strijen, oprichter van JeugdEnzo, een organisatie die ondersteuning biedt aan iedereen die met jongeren werkt. Maar sommige groepen zijn wel meer vertegenwoordigd, zoals de Kaapverdianse en Antilliaanse meiden. Ook zijn er volgens van Strijen, die een boek over straatcultuur schreef (*Van de straat*) steeds meer Marokkaanse meiden 'die de wereld op een vrij mannelijke manier te lijf gaan'. Soms mét hoofddoek, vaker zonder.

Kenmerken van straatcultuur zijn een sterke groepsbinding (met een hiërarchie), de nadruk op prestaties en bezit, het niet schuwen van geweld. Vooral in wijken met lagere inkomens, veel werkloosheid, komt die cultuur veel voor. In grote steden, maar ook steeds vaker in kleinere of middelgrote steden. Marokkanen, Antillianen, Kaapverdianen, Surina-

KLAARTE BEKLEEMANS

meiders, ja ook veel Nederlandse jongeren, vormen er (samen) groepen. De Amerikaanse gangstercultuur, hip-hop, zou invloed hebben gehad op het ontstaan van de cultuur, maar ook de traditioneel sterk groepsgerichte en masculiene cultuur van groepen allochtonen. Net als de zwakke sociaal-economische situatie die je aan jongeren gaan vaak volledig op in de cultuur, ouders weten vaak niet waar hun kinderen (hun dochters!) mee bezig zijn. Van Strijen: 'Ik kom best wat Marokkaanse gezinnen tegen waar de ouders zich teruggetrokken

hebben. Soms weten ze niet eens op welke school hun kinderen zitten'.
Waren het eerst de jongens, nu doen de meiden ook mee aan de straatcultuur, (of beter: is het hun cultuur). Ja, 'dat is ook emancipatie', zegt White. Die harde cultuur is ook een uitlaatklep voor woede, jaloezie, die zich soms richt op knappe autochtonen, blonde meiden.

Leiden - Den Haag, trein

Observatie
Conductrice, een wat dikker Nederlandse veertiger, geeft een boete aan

twee Turkse meisjes omdat deze vóór negen uur reizen met 40 procent korting. Meiden gaan volledig door het lint. Andere passagiers lopen weg, omdat ze het gescheld en geschreeuw niet aan kunnen horen. 'Vuile kaas-kop' is nog het vriendelijkste dat er uit de monden van de meiden komt. Verder volgen alle woorden die je aan kanker kunt plakken. En: 'Hij moet dood. Als hij terugkomt, stoppen we z'n hoofd tussen het raam'.

Vaak blijft het bij schelden. Maar, zegt White, afdelingsmanager van Spirit uit Amsterdam-Zuidoost, mei-

den schuwen het geweld ook niet. 'Soms vechten ze onderling'. En met jongens? White: 'Er lopen meiden rond die echt het gevecht aangaan met jongens'. Van Strijen: 'Voor een meisje is het summum van respect een jongen slaan. Een summum van vernedering voor jongens is geslagen worden door een meisje'.

Daar meiden vechten interessant vinden, blijkt uit de stijgende populariteit van kickboksen. 'Je ziet steeds meer meiden die er mee beginnen',

zegt Charro Maurício, die kickboksles geeft. Er zijn op sommige scholen

speciale lessen voor meiden. En er zijn opvallend veel Marokkaanse meiden die aan kickboksen doen.

'Ik doe het, omdat ik gek ben op vechten. En omdat ik zo mijn agressie kan uiten', zegt een Marokkaanse meid op een internetforum. Een andere, Nederlandse, meid: 'Ik zit op karate. Dat moeten mannen maar accepteren'. Meiden kickboksen om in conditie te blijven, zeggen ze, maar ook om zelfverzekerder te worden. En, als het nodig is, een goederdichte klap te geven. Een meid: 'Ik heb het een keer gebruikt toen een jongen me

van achter beetpakte. Toen heb ik diegene een hoek gegeven'.

**Amsterdam Bijlmer, metro
Observatie**

De metro oogt als een uit de hand gelopen schoolfeest. Een jongen met rastahaar en pet steekt een joint op, hij zit bij twee vrienden: ze zegen iets tegen een meisje dat tegenover ze zit. De meid loopt stampend weg. Van de andere kant van de metro scheldt ze de jongens uit. Even later gaat haar mobielje af, haar ringtone blaast een andere tijd, de wereld van niet zo zijn'. ●

de meisjeskamer, de metro in: 'Girls just wanna have fun. They just wanna, they just wanna, they just wanna, they just wanna... Girls just wanna have fun', klinkt de lieve jarentachticht van Cindy Lauper.

'Ach', zegt Frank van Strijen, als je honderd meisjes op een rij zet, dan zullen er vijftig nog steeds wel 'echt meisje zijn'. Maar, vult hij meteen aan: 'Aan de harde kant van de straatcultuur zie je dat meiden actief bezig zijn om zich gelijk te trekken met jongens'. Ja, vaak overtreffen ze de jongens zelfs in stoer zijn, die hardcore straatmeiden. Meiden die net zo veel drugs wegglikken, net zo veel zuipen als jongens. Meiden die wapens bij zich dragen. Meiden die zoveel mogelijk jongens willen scoren, ja, het liefst seksueel dominant willen zijn.

Er is volgens van Strijen een 'enorme trots op negatief vrouwelijk gedrag'. Als voorbeeld noemt hij een meid dat een T-shirt droeg met de tekst 'Be Aware of the bitch'. Of de meiden van een Rotterdamse meidengroep, BAM (Bitches can de Macht), die opschepten over doorhoevel jongens ze 'waren gebéef'. Op één avond.

Hard, harder, ja, zelfs harder soms dan jongens. White vraagt zich af of de meiden er gelukkiger van of de meiden er zelfverzekerder van of de meiden er fierer van zijn. 'Volgens mij wil een vrouw ook gewoon mooi zijn, vrouwelijk en lief'. Nee, dat zullen ze nooit toegeven, zegt White, als je het de meiden op straat zou vragen. De straatmeid herkent zich niet in het lieve meisje 'Die zal zeggen: als ik lief ben, dan lopen ze over me heen. Natuurlijk wil ik niet zo zijn'. ●